

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.127/2024/10.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. január 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2024. szeptember 17. napján kihirdetett B.189/2024/2. számú ítéletét megváltoztatja.

A kábítószer-birtoklás büntette (Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat) miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a vádlottal szemben megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék 2024. szeptember 17. napján kihirdetett B.189/2024/2. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta társtetteként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetéseben [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat]. Ezért őt 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, 150.000,-Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el vele szemben, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

[3] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy annak mellőzését, helyette közérdekű munka vagy pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alkalmazott joghátrányok kiszabásánál több, a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezőt - így annak nyomatékát, hogy a terhelt együttműködése folytán vált lehetővé a bűncselekmények és annak elkövetőinek felderítése; a vádlott pozitív jövőképpel rendelkezik, a családtagok, akikhez erősen kötődik, visszavárják; a büntetésvégrehajtási intézet reintegrációs törekvéseinek eredményeképpen kedvezően alakult a személyiségfejlődése - nem vett figyelembe, a kiszabott joghátrány szemben áll a büntetési célokkal, nem igazodik a vádlott bűnösségének fokához. Kérte, hogy az ügyész mértékes indítványával egyező, törvényi minimum tartamával megegyező büntetés alkalmazása helyett a túlsúlyban lévő enyhítő körülmények nyomatékosabb súllyal történő értékelésével, majd az enyhítő szakasz alkalmazásával enyhébb büntetés kiszabására kerüljön sor védencével szemben.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.260/2024/1-II. számú átiratában a vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmet nem találta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a fellebbezések iránya miatt korlátozott. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során nem történt abszolút hatályú eljárási szabálysértés, az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek találta, a törvényszék a váddal egyező tényállást állapított meg. Álláspontja szerint szakszerűtlenül járt el a törvényszék azzal, hogy az ítéletének rendelkező részében a vádirati minősítést alkalmazta. Előadta, hogy az irányadó ítéleti tényállás alapján a vádlott csak a fuvarozási tevékenységével valósította meg a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában írt kábítószer-kereskedelem büntetést, azonban már azzal a további cselekményével, mely szerint „munkabérként” legkevesebb 120 egység picót (metamfetamint) átvett és elfogyasztott, egy másik bűncselekményt, a Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott, eszerint minősülő és büntetendő kábítószer birtoklásának büntetést is elkövette. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében e második bűncselekményről semmilyen rendelkezést nem tett. Hangsúlyozta, hogy a kábítószer birtoklása büntetnének jelen ügyben az elkövető felelősségre vonása szempontjából nincs jelentősége, mert az ügy felderítése nagyban múlott a vádlott beismerő vallomásán, ezért e második bűncselekmény miatt a bíróságnak a Btk. 180. § (3) bekezdése alapján a büntetés korlátlan enyhítésére van lehetősége. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a Be. 567. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján e cselekmény miatt az eljárást meg kellett volna - a rendelkező részben is feltüntetve - szüntetnie, amint ez a rövidített indokolást tartalmazó ítéletből következik. Felhozta, hogy ezt a relatív hatályú eljárási szabálysértést a jelen másodfokú eljárásban kell kiküszöbölni.

[5] A büntetés kiszabása során irányadó 5 éves középértékhez képest rendkívül méltányosnak tartotta a törvényszék által kiszabott, az ügyészi mértékes indítvánnyal egyező szankciót. Álláspontja szerint az enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott mértékű szabadságvesztés büntetéssel a törvényszék megfelelő súllyal vette figyelembe az irányadó enyhítő körülményeket, a büntetés tovább nem enyhíthető, mivel a vádlott már ezen bűncselekményt is próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, illetve az elkövetés óta több alkalommal is állt bíróság előtt, a sorozatos büntetőeljárások, tehát nem tartották őt vissza az újabb bűnelkövetéstől.

[6] A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (3) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az eljárást a Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklásának büntette miatt a fentiek szerint szüntesse meg, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] A fellebbviteli nyilvános ülésen a védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal megegyező okokból kérte a szabadságvesztés büntetésnél enyhébb büntetés kiszabását azzal, hogy a fellebbviteli főügyészségnek a kábítószer birtoklásának büntette miatti eljárást megszüntető indítványával egyetértett.

[8] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett és indítványozta az eljárásnak a kábítószer birtoklás büntette miatti megszüntetésével az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, egyebekben pedig

az ítélet helybenhagyását, miközben az átirattal egyezően hangsúlyozta, hogy a büntetés enyhítésére nem lát lehetőséget.

[9] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és személyi körülményeire is hivatkozva kérte a kiszabott büntetése enyhítését.

[10] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[11] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[13] A törvényszék a vádlott beismerő vallomását és a beismeréssel érintett körben a tárgyalás tartásához való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek birtokába fogadta el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról hozott rendelkezése törvényes. Ennek következményeképpen az elsőfokú bíróság a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta, ahhoz a tényállás megállapítása során kötve van. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva - jelentették be.

[14] A másodfokú bíróság a számára is irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre vont következtetését a tártettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában, a cselekmény megnevezése és a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[15] A törvényszék eljárása során ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az ítéletének a vádlott kábítószer-kereskedelem büntettét leíró tényállása azzal folytatódik, hogy a tényállás korábbi részében megjelölt „ismert személy Terhelt1 vádlottnak juttatásként „munkabéreként” legkevesebb 120 egység picó kábítószert adott át, aki a kapott kábítószert elfogyasztotta. A

vádolt részére így juttatott 120 egység, ami 120x0,07 gramm, összesen 8,4 gramm picónak felel meg. A picó hatóanyagtartalma így 8,4x72,1%, ami 6,05 gramm. A 6,05 gramm meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát. Terheltl vádlott a fenti kábítószer mennyiséget megszerezte és elfogyasztotta. Az elsőfokú bíróság ezen cselekmény tekintetében nincs kötve a vádhoz a minősítés tekintetében, a vádat viszont ki kellett volna merítenie, amit nem tett meg.

A fent írt magatartásával a vádlott megvalósított egy másik bűncselekményt, a Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulataba ütköző kábítószer birtoklása büntettének törvényi tényállási elemeit is. Ez a bűncselekmény a kábítószer mennyiségére tekintettel nem olvad bele a kábítószer-kereskedelem büntettébe, önálló bűncselekmény.

[16] Az ítéltábla ugyanakkor egyetértett a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy a kábítószer birtoklása büntettének jelen ügyben a jelentősebb súlyú bűncselekmény mellett az elkövető felelősségre vonása szempontjából nincs jelentősége. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat] miatt az eljárást a Be. 567. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel megszüntette, figyelemmel a Be. 589. §-ára.

[17] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

[18] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыnyosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[19] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték 5 év. Az ügyészi mértékes indítvány 1 év szabadságvesztés, 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása volt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján. A Btk. 80. § (1) bekezdés alapján a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel szigorú lenne. A (2) bekezdés b) pontja szerint, ha a büntetési tétel alsó határa kétévi szabadságvesztés, helyett legkevesebb egyévi szabadságvesztést lehet kiszabni. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei. A Btk. 80. § (3) és (4) bekezdésében írt további enyhítési lehetőségeket megalapozó törvényi követelmények nem állnak fenn.

[20] Terheltl vádlott esetében más büntetés, mint szabadságvesztés, törvényesen nem szabható ki, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatti elkövetésre tekintettel a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontjában írtakra tekintettel törvényesen nem kerülhet sor. A kiszabott szabadságvesztés tartamának meghatározásakor minden enyhítő körülmény értékelésre került, enyhébb büntetés kiszabására nincs törvényes lehetőség.

[21] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása is törvényes.

[22] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

[23] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

[24] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2024. szeptember 17. napján kelt B.189/2024/2. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az eljárás megszüntetéssel részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2025. január 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2024. szeptember 17. napján kihirdetett B.189/2024/2. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. január 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke